

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Festvm Pvrificationis B. Mariæ Virginis, Dei genitricis, quod quidem sub Iustiniano Imp. Constantinopoli celebrari cæptum esse, tam a Græci, qua[m] b Latini testa[n]tur auctores. Constat autem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

rum genera, inuicta virtute superasset, agonem suum compleuit: iusticiæ corona in caelesti patri redimitus.

FESTVM PURIFICATIONIS B. MARIÆ

a. Niceph. hist. l. 7. c. 28.
b. Paul. Diacon. seu potius Ioan. Diacon. in hist. miscel. an. 11. Iustinia Imp.

c. Vide Czf. Baron. Ann. Tom. 6. n. Ecclesiast. Varro l. 5. de ling. Lat.

Hęc & plura Czf. Baron. not in marty. Rom.

ria Virginis, Dei genitricis, quod quidem sub Iustiano Imp. Constantinopoli celebrari captum esse, tam a Græci, quã b Latini testatur auctores. Constat autem Gelasium Romanum Pontif. qui annis triginta ante Iustiniani tempora, Romane ecclesie praesuit, circa Annũ Domini videlicet c. 496. huius Diei celebrandæ, in Occidentali ecclesia, aperuisse viam, dum Lupercalia, mense Februario agi solita, Roma ad ea tempora permanentia, legibus ecclesiasticis abrogauit. Vnde & iurè opinatur, abrogatis Lupercaliibus, Roma eiusmodi fuisse sollemnitate[m] introductam, eandemque pauld post, Iustiniani temporibus, Orientalem ecclesiam, ea occasione, recepisse.

2. Februarij.

Ex his quæ habet Canisius to. 1. l. 4. c. 11. contra Censuratos Magdeburgicos.

Quam ob causam sese Christus humiliauerit.

Item quibus modis,

REDEMPTOR ac Saluator noster, vt cõmuni mortalium morbo, ei que grauissimo, adeoque vitiorum omnium fonti, quem superbiam dicimus, mederetur, admirandis ac planè stupendis in vita se modis, abiecit. Et primò quidem è Patris sinu descendens, nostræ mortalitatis carnè indutus, verè hominem inter homines se esse demonstrauit, humanæ naturæ subiectus miserijs. Octauo verò suæ natiuitatis die, legem subijc circumcissionis, peccatoris etiam præ se ferens imaginem, vt potè communi peccatorum, qui sub lege nascebantur, cauterio patienter adustus. Nec multo post, quadagesimo videlicet

licet, à natali, die, rursus se legis Mosaicę obser-
uatore, simulque pauperem euidenter ostendit
vtpote qui inter pauperum filios, ac primogeni-
tos, qui peccatores ex peccatoribus nascebantur,
in templo & offerri & redimi non est dedigna-
tus. Exinaniuit planè semetipsum, & serui formã

Philip. 2.

accepit, suamque Deo Patri obedientiam perpe-
tuo declarauit, qui in forma Dei æqualis om-
nino ei erat. Igitur & suos parentes excitauit, vt
legem de primogenitis offerendis obseruarent,
seque ipse pueris alijs libenter exæquauit, ac
vna cum matre lustranda templum petijt Hiero-
solymitanum.

Etenim si qua mulier' primogenitum apud
Iudeos peperisset, quoniam immunda reputa-
batur, post partum quadraginta diebus à sa-
ceris abstinere, & ad peccati expiationem tem-
plum adire, suumque filium sacerdoti ad alta-
re offerre debebat. Quæ si diues esset puerpera,
Agnam acturam, si verò pauper, duos turtu-
res vel pullos columbarum oblationis loco
pendebat, quinque autem siclis redimere primo-
genitum poterat.

Leuit. 12.

Leuit. 27.

Magna hæc sanè deiectio filij Dei, ob quam
& seruis idem à Prophetis dicitur, qui cum
vereri legi nihil omnino deberet, sed eius
Dominus ac longè innocentissimus solusque
primogenitus & à peccato peccatique facul-
tate immunis foret, tamen Iudaicam & Cir-
cumcisionem, & oblationem inter pueros vl-
trò suscepit, simulque domum sui Patris
publicè honorauit, & secundum Prophetæ
vocem, impleuit gloria. Etenim Virgines illic
manibus oblatus, gratissima Deo Patri

Esai. 42.

Zachar. 5.

Aggai 2.

Nn 2 hostia

368 FESTVM PURIFICAT. B. MARIÆ
hostia fuit, ut potè finis ipse legis ac veterum sacri-
ficiorum. Deinde suo conspectu non solum Si-
meonis & Annæ, sed & multo plurium, Emanu-
elis aduentum expectantium, diuturnis votis sati-
fecit, magnamque veræ fidei lucem, ut antea nū-
quam, in multorum animis excitavit.

Sed veniamus ad nostram Puerperam, quæ
suum hodie puerperium absolvit, suum filium
in templum intulit, suum munus sacerdoti obtu-
lit, suum primogenitum redemit, suam à Simeo-
ne tum benedictionem tum præmonitionem accepit.
Atque ut de illius in templum ingressu primum
agamus, quis dubitet obsecro, Virginem matrem
non minus quam Simeonem in spiritu templum
illud celeberrimum perivisse, & cum singulari
quodam desiderio, animique præparatione hunc
expectasse diem, & cum gaudio quodam excepisse.
Felix puerpera, quæ, ut cum fide obedientiaque
perfecta Dei legem impleret & ceremonias ob-
servaret è longinquo accessit (Hierosolymis
enim nõ habitabat) sacram ædem primum adij-
gratumque in ea Dei cultum, cum sæpè aliàs, tum
hoc die diligenter absolvit. Non dubium quin a-
nimus illi præfagierit (nam & rerum futurarum
sæpè conscia fuit) Deum efficaciter operaturum,
ut Messias populo Israelitico cum fructu in solli-
to manifestaretur. Certe novi & ingentes fidei,
spei, charitatisque motus in Virgineo pectore sum-
excitati, & tam sancta mater sibi imprimis gratu-
lata est, quod non pro se tantum, sed & communi
omnium aliorum nomine tale sacrificium ac mi-
nus offerre posses, quale cunctis sacrificijs, muni-
ribusque longè præstare, immò sacrificiorum &
sacramentorum & historiarum omnium sco-
pum ac finem esse, certissime intelligebat.

Cæterum

Ceterum quis oratione vlla cōsequatur, quā pulchrē Maria' personam puerperā sumpserit, quantoque studio ad ralem personam spectantia praeferre curarit, vt solidum & perfectum suae obedientiae fructum reportaret? Nam non vulgarem secuta morem, nec ex timore legis, sed singulari verae pietatis diuini cultus & obedientiae sanctae amore incensa, & spiritualibus desiderijs plena, cum fide perfecta legem sibi implendam esse putauit. Igitur talis, tantaque mater vtrō se deiecit, cupitque ac studet, ad vnguem obseruare, quae vilis alia muliercula & abiecta, tum ex lege, tum ex consuetudine Iudaica post partum statim tempore in templo peragebat. Quid autem legi mulier illa debebat, quam vt legislator exciperet, significanter hoc modo sanciuit. Mulier si suscepto semine masculinum peperit, immunda erit septem diebus, perinde ac si tacite indicaret, futuram aliquando foeminam, quae sine viri semine, hoc est virgo pareret ab hac lege prorsus eximenda. Quid Mariae cum alijs puerperis commune, quae à viri contactu se semper abstinuit? de Spiritu sancto concepit, nullum parturientis dolorem experta est? Quomodo lex purificationis illam teneret astrictam, quae nihil sordidum attaxit, nihil expurgandum habuit, cum alias, tum in ipso etiam partu, atque puerperio pura semper & immaculata? Cur alijs foeminis sese aggregaret, quam tot muneribus, ipsoque gratiae fonte summus Deus praeter mortalibus omnibus locupletaret? Postremo, quid referebat de filio redimendo sollicitam esse, quae ipsum mundi Redemptorem, ipsum eternum Dei filium, haeredem ac Dominum bonorum omnium apporaret? Igitur vt perpetuum imitandae colendaeque humilitatis &

Virtutes B.
Virginalis.

Leuit. 12.

N n 3

obedien-

570 FESTVM PURIFICAT. B. MARIAE
obedientiae exemplum haberemus, non diu-
bus, sed pauperibus iungit sese, tam egena dom-
us, ut agnum araniculum in holocaustum offerre
donare non posset; neque contubernium vulga-
rium puerperarum, quamvis immunda & ab-
iecta forent, refugit, sed vna cum his accedit &
offert, quod potest munusculum; Dei ministros
honorat, nihilque a se alienum putat, quod ad le-
gis ritum colendum, & calumniae occasionem
fugiendam pertineret.

O faustum laetumque diem, siue Hierosoly-
mitanis, qui natalem Christi tunc primum agno-
uisset, & in templo celebrasse videntur, siue iusto
Simeoni, cui nullus in omni vita dies iucundior
exortus est atque beator, siue Mariae parenti, quae
Messiae Mater hodie primum longe honorificen-
tius quam pridem in Zachariae domo, praedicata,
ac a multis etiam agnita merito videatur. Cum e-
nim Simeon ut senio, sic etiam auctoritate grauis
& venerandus Mariae palam benedixit, eamque
verbis laetis simul & tristibus peculiariter affa-
tus est, quis ambigat, multorum illic oculos & a-
nimos in sacram virginem fuisse conuersos, qui
non modo celebratum ab eo Messiam, ut par erat,
gratissimis animis exciperent, sed huius quoque
matrem praesentem agnoscerent, tantoque magis
suspicerent, quanto mirabilius eximia quaedam
sanctitas in illius facie, oculis & moribus perpe-
tuo reluceret. Porro sanctissimum Mariae pectus,
hoc die nouo & incredibili gaudio fuit perfu-
sum. quod ignotus vel paucis certe cognitus huc-
vsque Messias; tam celebres in templo praeco-
inueniret, tam praeclearis titulis exornaretur, tam
luculenter Israelitis omnibus, velut digito de-
monstraretur, tamque mirifice complectendus
demum

demum omnibus offerretur. Quid enim Virgini magis cordi ac voluptati esse posset, atque veram Christi filij cognitionem, quę hactenus apud Israelitas tantum non extincta iacebat, in multorum cordibus excitari & accendi? neque à Simeone Propheta viros, sed etiam ab Anna Prophetissa mulieres Euangelicam concionem audire? Quam etiam neque frustra, neque apud paucos habitam esse sit probabile, & Ildephonsus plurimos è sanctis, qui tunc Hierosolymis degebant, Domino, à parentibus in templum deportato, ad fuisse testatur? Neque tacuit Euangelista, quod Anna hoc ipso loco ac tempore superueniens confitebatur Domino & loquebatur de illo, non paucis, sed omnibus qui expectabant redemptionem Israel. Tales verò permultos in amplissimo populo, & in tam frequenti vrbe fuisse verisimile est, qui post auditum Simeonis & Annę testimonium non potuere summo Deo non gratias ingentes agere, quod Messiam tamdiu sibi & alijs exoptatum, tandem suis oculis contemplarentur. Valeat igitur cum suo commento Sarcerius, cum docet vnum Simeonem expectasse consolationem Israel, & vidisse atque agnouisse Christum, paucissimos verò tum fuisse, qui non pro ridiculo æstimârunt omnes de Christo promissiones. In eodem errore Coruinus, Spangenbergius, alijque plures Novatores versantur, qui nullos alios nisi Simeonem & Annam, aut certè paucissimos, Christum cognouisse, ac de illo curasse comminiscuntur.

In sermone
de purificat.
B. Marię.

In Postilla
circa festum
purificat.

Quinetiam non modo ex veteribus hæreticis Arriani & Heluidiani hic irruunt, verum & Novatores institutas ob Marię purificationem ferias

Nn 4 calum-

572 FESTVM PURIFICAT. B. MARIÆ
calumniantes, Euangelica historiarum verba in se-
sum peregrinum falsumque detorquent. Et quod
dem Arriani (vt refert Cyrillus Alexandrinus)
Mariam Deiparam, instar aliarum puerperarum,
quæ lege tenebantur, purificationis sacrificio ac
ritu indignis asserere non sunt veriti; atque vna
cum illis in templo expiatam fuisse tradiderunt.
Quem errorem crassum profecto ac pendendum
Mosaicæ legis verba non obscure subruunt, ac re-
fellunt, cum non aliam mulierem siue puerpe-
ram, nisi quæ suscepto viri semine concepisset, ad
solennem illum purificationis ritum astringant;
nimirum vt illa partim corporali, partim spiri-
tualis immunditia liberaretur; & homines simul
ad memoriam vitiosæ generationis, quæ tum pa-
rentes tum filios commaculat, certoque proinde
eget remedio, reuocarentur. At neque corporalis
neque spiritualis immunditia Deiparam pollue-
re & expiationem aliquam flagitare potuit, quo-
piam vt carne sic & spiritu omni ex parte pura
esset & incontaminata, quæ sola inter mulieres
& puerperas benedicta, benedictum ventris sui
fructum in lucem simul & templum attulit. Non
ergo filius, qui nobiscum Deus est, non Mater que
Spiritu sancto operante, peperit victimis hostia-
rum, quibus purgaretur indigebat, sed vt nos à
legis vinculo solueremur, sicut Dominus Chri-
stus, ita beata semper Virgo Maria, legi est sponte
subiecta. Docet interim hoc præclaro exemplo
suo Maria, quum vltro se legi subijcit, omneque
ritus legis diligenter obseruat, magnam aliorum
præsertim imbecilliorum fratrum rationem ha-
bendam esse, ne Christiana libertate cum cuius-
quam offendiculo turpiter abutamur. Docet ad-
sinceram & officiosam, charitatem pertinere, vt
de iure

Lib. ad reli-
giosos. R. E.
ginas.

Quid doceat
mox exemplo
S. Virginis.

Vera chari-
tas.

de iure nostro aliquando cedamus, nostroque in-
commodo alienum commodum promoueamus,
& imprimis quæ sunt pacis & ædificationis sedu-
lo custodiamus. Docet spirituales purificationes,
si mundi esse cupiamus, humilitate & obe-
dientia nobis comparare. Docet cum laude non-
nulla præstari & in diuino cultu rectè adhiberi,
quæ alioquin diuinitus præcepta & in sacris lit-
teris expressa non sunt. Docet ecclesiæ ministeri-
um publicum honorare, sacros cœtus & ritus
priorum libèter adire, ac demum sacerdotes tem-
pli ministros nostro sumptu alere, & ex animo
reuereri.

Nunc ad ferias veniamus, quæ à veneranda
antiquitate institutæ, hæcenus ab ecclesia re-
ligiosè obseruatur, solennibusque publicè coho-
nestatur ceremonijs; ab aduersarijs verò ridentur
ac subannantur ceu ethnicam imitationem ac
superstitionem Catholicis petulanter exprobrã-
ribus. Sed tetræ calumnia, optimis maioribus no-
stris sanctissimisque patribus intentata quam in-
iqua sit, omnibus eruditis ac pijs satis super-
que constat, qui non ignorat quo sine Ethnici, quo
ue instituto Catholici cereotû vsum illum per-
celebrem sumplerint. Ethnici enim mente Febru-
ario Romæ suas lustrationes habebant, totamq;
urbem annuis & prophanis ritibus de solenni
more purgabant. Quæ idololatrica lustrandi
consuetudo, quum initio non facilè abrogari
posset à Christianis in alium ac meliorem vsum
providè & religiosè translata est, nimirum vt
eodem mense, dies Deiparæ sacer, & purificatio-
nis eius memoria in ecclesia celebraretur, tum-
que Clerus & populus pium publicumque con-
uentum institueret, in quo spiritualia cantica
moda-

Ethnicorû
superstitio-
riè conue-
sa in pium
Christian.
vsum.

In lib de tē-
poribus, &
Idelf serm:
de Purif. B.
Mariæ.

Matthæi 25.

Quid docemur
cereozū
gestatione.
Ioan. 1.

Lucæ 2.

Simile.
Apum eozū
ditio.

Quid hodie
ecclesia à
Domino
Deo petat.

modularetur & cereos ardentē à pontifice m-
ditos deferret, sicut antè nongentos annos Bala-
& Ildefonsus memoria prodiderunt. Itaque mu-
ethnicus optima ratione cum Christiano riu-
commutatus est: & quod à stultis Idolorum cultu-
ribus ad honorem Cereris & Proserpinæ ageba-
tur, id prudenter ad honorem laudemque Mariæ
Virginis conuersum est. Deinde qui per Christi
gratiam sunt purificati, hac cæremonia monen-
tur, prudentes illas virgines imitari, quæ ut Euan-
gelica docet parabola, non sine lampadibus ac-
censis ad Christi sponsi nuptias ingrediuntur.
Præterea dum candelas in manibus gestamus, ex-
tremo monemur signo, ipsum verum lumē quod
illuminat omnem hominem venientem in hunc
mundum, fidei vlnis amplecti, & cum iusto illo
Simeone confiteri; paratum antè faciem omni-
um populorum lumen ad reuelationem genti-
um. Postremò hæc Cæremonia admonet nos verè
fidei de consuata Mariæ virginitate, virgineo-
que partu, quem hæretici sacrilegè calumnian-
tur. Sicut enim apes ceram cum melle virginali
producit opere, sic Maria virgo Christum Deum
& hominem salua vteri sui genuit integritate. A-
pes namque neque vilo concubitu miscentur,
neque libidine soluantur, neque vllis partus do-
loribus concutiuntur. Et subito tamen magnum
filiorum examen emittunt.

Quare pium hunc luminarium vsum, cum ve-
teri orthodoxa ecclesia constanter retineamus,
quæ in solemnibus precibus ad Deū fuis hoc die
suā nobis mentē explicat, ne quis fortasse aliter
quam par est, de hoc eius instituto, sentiat ac ca-
lumniosè loquatur. Precatur igitur omnium re-
rum Creatorem Deum qui liquorem per ope-
ram

ram apum & cerei perfectionem mortalibus provenire concedit, ut ipse vtilem & salutarem candelarum usum nobis præbeat, iustique Simeonis in hoc Christiano cœtu faciat imitatores. Precatur ut omnes Spiritus sancti gratia illuminati atque edocti, æternum lumen Christum veraciter agnoscant, & fideliter diligant. Precatur ut qui candelas hoc ipso die in manibus deportant, seum auctorem cantando laudare, & sancto igne dulcissimæ charitatis accendi, atque in templo sancto cælestis gloriæ aliquando representari possint. Precatur denique, ut sicut hæc luminaria igni visibili accensa, nocturnas depellunt tenebras, ita corda credentium inuisibili igne, id est, sancti spiritus splendore illustrata, omnium vitiorum cæcitate careant, & purgato mentis oculo, ea quæ Deo sunt placita, suæque saluti vitiosa rite cernant, ac tandem post huius sæculi caliginosa discrimina, ad indeficientem lucem tanquam portum optatum perueniant.

VITA ET RES GESTÆ SANCTI

Cornelii Centurionis, & episcopi Casariensis
 ex Metaphrasæ. Creatus est Antistes Anno
 à partu Virgineo quadragesimo primo,
 Caij Imperatoris
 tertio.

Vide Cæsar.
 Baron. Ann.
 Tom. I.

PERACTO Redemptionis nostræ à Salvatore in terris mysterio, & carne illa vitæ ad dexteram Dei gloriosè collocata, inter alios gentiles salutari numinis divini timore illustratos, præcipua virtute enituit Cornelius Italicæ cohortis, Centurio, qui
 2. Februarij
 diuinâ